

శృశానంలో బూడిదలా వుంది వెన్నెల—

సగం మానిన గాయంలా అసహ్యంగా వున్నాడు కృష్ణపక్షపుచంద్రుడు.

గాలికోసం రూంముందు మడత మంచం వేసుకుని పడుకున్న నాకు ప్రకృతంతా చాలా అసహ్యంగా, వెగిటివ్ గా, వికృతంగా అనిపిస్తోంది. పక్కనేవున్న మురికి వాడనుంచి దుర్గంధం తెరలు తెరలుగా నా అసహ్యన్ని రెట్టింపు చేస్తూ వీస్తోంది. ఎదురుగావున్న చిల్లరకొట్టు సుశీలమ్మ తన బండగొంతుతో ఎవర్నో బూతులు తిడుతోంది.

పాడుతున్న 'చిత్ర'గొంతు వినిపిస్తోంది.

"ఏంది పంతులూ... అప్పుడే పడుకున్నావ్! నిద్రోస్తావా?"

చిల్లరకొట్టు సుశీలమ్మగొంతు వినిపించి ఉలిక్కి పడి పక్కకు చూశాను. కొట్టు తాళాలు బొడ్డో దాచేస్తూ నన్ను చూసి నవ్వుతోంది. జవాబుగా నవ్వాను.

పేరుకు పూర్తి వ్యతిరేకంగా వుండే సుశీలమ్మలో వున్న గొప్పతనం... ఆమె పర్వనాటి. వయస్సు ఎంతో ఎవరికీ తెలీదు. నల్లటి పాడవాటి జాటును కొప్పేసి, ఏ సీజన్లో దొరికే పూలు ఆ సీజన్లో క్రమంతప్పకుండా పెట్టుకుంటూ—

నిత్యతాంబూల సేవనంతో ఎరుపెక్కిన పెదాలు— మన్నని బుగ్గలు—

కొంచెం లావనిపించినా ఆ లావును కప్పిపుస్తూ తిరిగిదిద్దినట్లున్న ఒంపులూ— చాలా మంది మగాళ్ళు కోరుకునే అందం(?) సుశీలమ్మలో వుందనిపిస్తుంది.

మరీచికలు

పల్లాసుబ్రహ్మణ్యం

ఇదివరకు ఆ కంఠస్వరం—బూతులు నాకు చాలా ఎబ్బెట్టుగా అనిపించేవి. ఇప్పుడెందుకో బాలమురళి గాత్రంలా— రవిశంకర్ సీతార్ లా— ఎంతో మనోహరంగా— అందంగా ఆస్వాదిస్తున్నాను మంచంలాగిన చప్పుడు వినిపించి పక్కకు చూశాను.

పక్కంటి హెడ్డాస్టర్ గారమ్మాయి నన్ను ఓరగా

చూస్తూ మంచం వేస్తోంది. పాతికేళ్ళు పైబడ్డా కూతురిచేత ఓణీలు వేయిస్తుంది హెడ్డాస్టర్ గారి భార్య.

ఓణీలైనా— చీరలైనా— మరేదైనా వయస్సు ఉధృతాన్ని దాచలేవన్న నిజం ఆ అమ్మాయిని చూసినప్పుడల్లా నాకు గుర్తిస్తుంది.

దూరంగా ఎక్కడో బూతుపాటను రెచ్చిపోయి

"అన్నం తిన్నావా?"

మంచం పక్కనే నేలమీద కూర్చుంటూ అడిగింది.

ఇదివరకు ఆమె ప్రెజెన్స్ భరించడం నాకు సాధ్యమయ్యేదికాదు—

చూసేవాళ్ళు ఏమైనా అనుకుంటారేమోనన్న మిడిల్ క్లాస్ ఎథిక్స్ ఇబ్బంది పెట్టేవి.

ఈరోజు అలాంటి ఫీలింగ్స్ ఏమీ లేకపోగా— కిందకాకుండా మంచం మీద కూర్చుంటే బాగుండేదనిపిస్తోంది.

హెడ్డాస్టర్ గారమ్మాయి విసురుగా గాజులు చప్పుడు చేసుకుంటూ లోపలికెళ్ళిపోయింది.

ఈ ఆడవాళ్ళను చూస్తుంటే... నాలో గొప్ప జాలి-కోపం రెండూ ఒకేసారి కలిగి ఏదెక్కువో తేల్చుకోలేకపోతుంటాను.

'ఆడతనం' అన్న క్వాలిఫికేషన్ తో మగపురుగు ను ఎన్ని విధాల ఎక్స్ ప్లాయిట్ చేయ్యాలో వారికి తెలిసినన్ని పద్ధతులు స్టేజీలో మరే ప్రాణికి తెలివనిపిస్తుంది.

నాన్న చనిపోయి నప్పుడు మా వూరెళ్ళి ఓ పదిరోజులుండి వచ్చాను. విస్కీ మత్తు కొన్ని గంటలుటుందేమో— బాగా తాగితే ఓ రాత్రి కానీ ప్రేమ మత్తుకు కొలమానం ఓ అనుభవం—

పకాలున నవ్వింది సుశీలమ్మ.
 "ఎందుకు నవ్వులావ్?" అడిగానేను.
 "నువ్వు నన్ను ఉంచుకున్నావనుకుందేమో—
 పంతులుగారమ్మాయి కోపం వచ్చి వెళ్ళిపోయింది"
 అంది.
 నేను చాలా హాయిగానవ్వాను.
 "జీతం తీసుకున్నావా?" గొంతు తగ్గించి
 అడిగింది సుశీలమ్మ.
 "తీసుకున్నాను..." అన్నాను అశ్చర్యంగా ఆమె
 మమాస్తూ.
 తమలపాకులు బుగ్గన బిగించి రవ్వంత నాముఖ
 ం మీదకు వంగి అందామె.
 "మాడు పంతులూ... నయసుపోతే తిరిగిరాదు
 — డెబ్బిపెదాకులూ లేనోడివి— నిన్ను సూత్రంతు
 జాలేస్తుంది..."
 ఆమె ఉపోద్ఘాతం దేన్ని గురించో నాకు
 అర్థంకాలేదు.
 "అందుకే నేను ముందెళ్తాను. ఓ పది
 నిమిషాలాగి మా ఇంటికి రా! రోజు రాజమండ్రి
 నుంచి ఫస్ట్ క్లాస్ సెలెక్షన్ లు ఉన్నాయి— సదాకున్నదే—
 నీకు బాగా నచ్చుంది— ఏవంటావ్?" అంది.
 సుశీలమ్మ చిల్లరకొట్టే కాకుండా ఇంట్లో
 ఇలాంటి వ్యవహారాలు కూడా నడుపుతుందని
 తెలిసినా— డైరెక్ట్ గా నన్నిలా ఎలా వేస్తుందని
 మాత్రం ఊహించలేదు.
 "ఏం భయంలేదు... ఇంస్పెక్టుబాబుకి మా
 మూలు గూడ ఇచ్చేశా— నీకు తెల్లమో... పెద్ద
 పెద్ద ఆఫీసర్లు నాకాడకొత్తంటారు తెలుసా?"
 నా సంశయాన్ని మరోలా అర్థం చేసుకున్న
 సుశీలమ్మ అంది.
 "నాకలాటివి ఇష్టంవుండదు" అన్నానేను న
 వ్యతూ—
 "అదేంటి— మగాడివి కావా?"
 కోపంగా అంది.

"అది కాదు సుశీలమ్మా... ఇలా దొంగవాలు
 వ్యవహారాలు నచ్చవునాకు" అన్నాను.
 "ఇందులో దొంగసాటేంది పంతులూ... అం
 తా పట్టిక్కే! ఇంకేం ఆలోచించమాక— నేపల్లన్నా...
 ఎవర్ని రానియను... నువ్ తొరగా వచ్చెయి" అంటూ
 లేవబోయింది.
 "వద్దులే ఇంకోసారి చూద్దాం" అన్నానేను.
 "బాగుంది సంబంధం..." చిరాగ్గా అంటూ
 వెళ్ళిపోయింది.
 వచ్చుకున్నానేను—
 ఆడది—
 రాజమండ్రి అమ్మాయైనా...
 హెడ్మాస్టర్ గారి కూతురైనా...
 సుశీలమ్మయినా...
 ఉషారాణినా...
 నా ఆలోచనలు ఆగిపోయాయి. 'ఉషారాణి'—
 ఎవర్ని మర్చిపోవాలని ఇలా అజ్ఞాతవాసం చేస్తున్నానో—
 ఆమె ప్రతిరోజూ గుర్తొచ్చి నన్నిలా హింసిస్తుంద
 వి ఊహించలేదు.

నవ్వుకున్నాను—
నిజానికా రోజుల్లో ఆమె నాకు ఉషారాణికాదు
'నిషారాణి'!

ఆ కళ్ళలోకి మాస్తూ— ఆమె సాన్నిధ్యంలో
యుగాలు గడపాచ్చనే పిచ్చినమ్మకం వుండేది.

హైదరాబాద్ లో ఉద్యోగం చేస్తున్న రోజుల్లో...
నా రూం పక్కనే వుండేది ఉషారాణి.

నాళ్ళ నాన్న చీఫ్ ఇంజనీర్— రోజుకో కొత్త
చీరలో కనిపించే ఉషారాణి మీద నేనేమీ ఆశలు
పెంచుకోలేదు.

నాళ్ళ అంతస్తు వేరు— నా అంతస్తు...
అంతస్తేవిటి? అసలు నాస్థాయి వేరు— కాకపోతే—
ఉషారాణి తరచుగా నా రూంకొచ్చి పుస్తకాలు,
మేగజైన్స్ తీసుకెళ్తుండేది. నేను ఆమెకు చాలా
గౌరవం ఇచ్చేవాణ్ణి. ఎంతైనా చీఫ్ ఇంజనీర్ గారి
ముద్దులకూతురుగదా!

ఓ నెలరోజుల తర్వాత నా దగ్గర తీసుకెళ్ళిన
'అమృతం కురిసిన రాత్రి' తిరిగిచ్చేటప్పుడు—
అందులో ఆమె రాసిన ప్రేమలేఖ చూసి భయంతో
వణికిపోయాను. ఇలాంటి ప్రమాదాన్ని నేనూహించలేదు.
'ప్రేమ' అనే రెండక్షరాల్ని ఆమెతో
పంచుకోవడం అనేది కంటో కూడా ఊహించే
దైర్యం చెయ్యలేను నేను.

మర్నాడు పుస్తకంకోసం వచ్చినప్పుడు 'ఉత్తరం
చదివావా?' అనడీగితే చదివానన్నాను.

నిజానికీ నేనంత అందంగా వుంటాననీ...
నాలో అన్ని గొప్ప లాల్మెంట్స్ వున్నాయనీ...
అప్పటివరకూ తెలీదు నాకు. అరగంటసేపు నా
గొప్పదనాన్నీ— అందాన్నీ పొగడి నన్ను తప్పవేరేవాణ్ణి
చేసుకునే ఉద్దేశ్యంలేదని ఇచ్చితంగా చెప్పి
వెళ్ళిపోయింది.

ఆ రాత్రే రూం ఖాళీచేసి వెళ్ళిపోవాలనుకున్నా
ను.

బట్...
ఆడదాని చేతిలో మగాడు కీలుబొమ్మ అనే
సత్యం మరోసారి రుజువైంది.

రూం ఖాళీచెయ్యలేకపోయాను.
అప్పట్నుంచి ప్రారంభమైంది మా ప్రేమ
ప్రహసనం.

రోజూ ఆఫీస్ కొచ్చేది ఉషారాణి.
ఇద్దరం కలిసి హోటల్స్... సినిమాలు...
ఓహో... ఉషారాణి నిషారో అమ్మానాన్నలు చూసిన
సంబంధం కాదన్నాను. నిజానికీ నా పెళ్ళిమీద
బెంగతోనే నాన్న చనిపోయాడని ఇప్పటికీ మా
వూళ్ళో చాలామంది అనుకుంటారు.

నాన్న చనిపోయినప్పుడు మా వూరెళ్ళి ఓ
పదిరోజులుండి వచ్చాను. విస్కీ మత్తు కొన్ని
గంటలుటుండేమో— బాగా తాగితే ఓ రాత్రి
కానీ ప్రేమ మత్తుకు కొలమానం ఓ అనుభవం—
చాలా ఆలస్యంగా తెలుసుకున్నానా నగ్గుసత్యాన్ని.
హైదరాబాద్ వచ్చి రూం తాళం తీస్తుండగా
అప్పుడు గమనించాను. ఇంజనీర్ గారి ఇల్లు తాళం
వేసుంది. నాకర్థం కాలేదు. తలుపులు తీసి
లోపలికెళ్ళాను. నా కాళ్ళకు తగిలిందో ఉత్తరం.
సూట్ కేస్ కింద పెట్టి కుర్చీలో కూలబడి కవర్
చించాను. నా మనసేదో కీడును శంకిస్తోంది.

"భానూ...
నన్ను క్షమించు—
నువ్వెప్పుడూ అనేవాడివి— నీ స్థాయివేరు...
మా అంతస్తు వేరు అని. నేనెప్పుడూ ఆ సంగతి
సీరియస్ గా ఆలోచించలేదు. అమెరికాలో గ్రీన్ కార్డ్
హోల్డర్ బావ హం త్రుగా వచ్చి నన్ను చేసుకుంటా
ను అంటాడని నేనెప్పుడూ అనుకోలేదు.
మనసులో ఒకటి పెట్టుకుని పైకి ఒకటి
చెప్పడం అంటే నాకెంత అసహ్యమో నీకు
తెలుసు.

బావ బలవంతం మీదో, అమ్మానాన్నల సంతో
షం కోసమో ఈ పెళ్ళికి ఒప్పుకున్నాను అనుకోకు
. ప్రైవేట్ కంపెనీలో గుమాస్తా ఉద్యోగం చేసే
నీకన్నా అమెరికా బావ నాకెంతో నచ్చాడు.
బావ కోరికమీద అమెరికాలోనే పెళ్ళిచేసుకోబో
తున్నాం.

తడాఖా

మూడువందల సినిమాల్లో ఓ
వది సినిమాలు వెయిలెనంతమాత్రాన
ప్రేక్షకుల దృష్టిలో నా గత చరిత్ర
చెరిగిపోదు. నక్సెస్ రోజుల్లో 'నూనర్ స్టా
ర్' కాని రోజుల్లో లేదు అనేది రాంగ్!
ప్రేక్షకులు ఒక ముద్ర వేసారు కాబట్టి
అది జీవితాంతం అలాగే వుండిపోతుంది
— అంటున్నారు కృష్ణ.

—ఉమాసారి

అదికోదండి
'పుట్టబోయేది ఆడపల్ల అని
తెల్పుకుని మరీ అబ్బార్సన్ చేయిం
చుకుంటున్నావా?''
"కాదండీ. నాకింకా పెళ్లై కాలే
దు... అందుకని..."
—సాయిగంగాధర్ చామర్తి
(నిజయవాడ)

చూడు భానూ— ప్రేమ అనేది ఓ వయసులో
మనిషికి కలిగే సహజ పరిణామం.

మగాడికి ఓ వయసులో మీసాలు రావడం—
గొంతు మారడం ఎంత సహజమో, ఆడపిల్లకి
వయసురావడం ఎంత సహజాతి సహజమో—
అలాగే ప్రేమ వగైరాలు కూడా ఓ దశలో సజీవ
పరిణామాలు అని మనిషిని మభ్యపెట్టే
మరీచికలు.

గతాన్ని తలుచుకుని దేవదాసువు కాకూడదని
కోరుకుంటూ—

నీ
ఉషారాణి"

ఓ వారంరోజుల్లో హైదరాబాద్ నుంచి ట్రాన్స్
ఫర్ చేయించుకుని ఇక్కడికొచ్చేశాను. ఇప్పుడు
నాకు చాలా హాయిగా వుంది.
(అనుకుంటున్నాను)

ఉషారాణి జ్ఞాపకాలు మన్న అన్నలు బాధించడం
లేదు. (ఆత్మవంచన)

విస్కీ—సిగరెట్లతో— కాలం చాలా త్రిల్లింగ్ గా
గడిచిపోతోంది (రాణి)

* * *

రాత్రి ఎనిమిది గంటలు—
సిగరెట్ తాగుతూ నడుస్తున్నాను.
కడుపులో విస్కీ కూడా చలిని ఆనలేకపోతోంది

హైదరాబాద్ లో నాహనాల రణగోగధ్యమలు
లేవు. యంత్రాల్లా పరుగెత్తాలన్న భర్మ అంతకన్నాలే
దు. లివ్ స్టిక్ మెరుపులతో కత్తిరించిన జాబ్బుతో—
కాయితపు పూల్లంటే ఆడవాళ్ళు ఆస్సలు కనిపించరు
. ఎంతో ప్రశాంతంగా ఆనిపిస్తోంది నాకీవూరు.
సిగరెట్ విసిరేసి వీధి మలుపు తిరుగుతుండగా
ఆస్సలు వినిపించింది.

"పంతులూ..."

ఉలిక్కిపడ్డాను. సందేహాలేదు... ఆది సుశీల
మ్మ కంఠమే.

అప్రయత్నంగా తలెత్తి చూశాను.

పెంకుటింటి చసారాలో నిల్చుని రమ్మని చేల్వే
నైగ చేస్తోంది.

మరో సిగరెట్ వెలిగించుకుని వెళ్ళాను.

"దా... కూర్చో... ఏదీరోజు ఇంత ఆలస్యమై

“నేను పుస్తకమైతే ఎంత బావుండేదండీ! ఎప్పుడూ మీ గుండెలపైనే వుండేదాన్ని...” అంది భార్య
 “నువ్వు కాలండర్ వైతే ఎంత బావుండవు. ప్రతి సంవత్సరం మార్చేసేవాణ్ణి కదా—”
 “???”

—షేక్ ఆబ్దుల్ హాకీం జాని
 (తెనాలి)

ందే?” అడిగింది నవ్వుతూ. జవాబుగా నేనూ నవ్వాను.

లోపల్కుంచి అగౌరవాల సువాసన— మల్లెపూల పరిమళం నన్ను శ్రీర్ చేస్తున్నాయి.

“పిలకలూరిపేటనుంచి వచ్చింది. ఫ్రెష్... ఫామ్లైపు... అసలా పిలకను సూడగానే సువ్వేగు వైచ్చావ్... ఎలావా?” గొంతు తగ్గింది అంది.

“ఎంత?”

సుశీలమ్మ కళ్ళలో కాంతిని గమనించాను.

“సెతుర్లాడమాక పంతులూ నీకాడ రేటుంది? పిల్ల నచ్చితే నీ ఇష్టమొచ్చినంత ఇయ్యి... ఎల్లు”

నా బుగ్గ మెలిపెట్టి నవ్వుతూ అంది సుశీలమ్మ.

అయిదు నిమిషాల్లో ఆ తలుపు ముందు నిల్చున్నాను. నేనెందుకిలా అయిపోతున్నానో నాకే తెలీదు.

తలుపునెట్టాను.

తెల్లచీర... మల్లెపూలు... నల్లజాకెట్... జాకెట్ కి చీరకి మధ్య మెరుస్తున్న తెల్లటి శరీరం... నడుం మీద సన్నటి ముడత— మంచం మీద అటువేపు తిరిగి కూర్చుందామె.

తలుపు బోల్ట్ వేస్తుండగా చూసిందామె.

ఉషారాణి!!!

నా కళ్ళను నేనే నమ్మలేకపోయాను. అసలది కలా... నిజమా... అర్థంకాలేదు.

“ను...వ్వా...?”

హా న స్వరంతో అంబున్న ఆమె... అది కలకాదు... నేను పొరబడలేదని అర్థమైంది.

చివాలను వెనక్కు తిరిగి తలుపు తీసుకుని బయటికొచ్చాను.

“ఏంది పంతులూ... ‘షాక్ తో నన్ను చూస్తూ అంది సుశీలమ్మ.

నేను మాట్లాడలేదు. వంద రూపాయల నోటు ఆమె మీదకు విసిరి వీధిలోకొచ్చాను.

సిగరెట్ వెలిగించుకున్నప్పుడు అర్థమైంది నాకు — నేను సుశీలమ్మ పిలవగానే ఎందుకు వెళ్ళానో—

‘ఒళ్ళమ్మకునే ఆదది— మానసిక వ్యధిచారం

చెయ్యని పత్రికతో అని నా ఉద్దేశ్యం. జీవితంలో కనీసం ఒక్కసారైనా అలాంటి పత్రికతో పవిత్రంగా గడపాలనుకున్నాను.

హార్ట్ లక్!!

ఈ చిన్నకోరికను కూడా ఉషారాణి దెబ్బతీసింది రూంకొచ్చి మరో పెగ్ తాగుతుండగా మనము అట్టడుగు పొరల మధ్య చిన్న కదలిక!

అసలు అమెరికాలో వుండాలని ఉషారాణి చిలకలూరిపేటనుంచి సుశీలమ్మ కంపెనీకెలా వచ్చింది...?

తల విదిల్చి విస్కీ మొత్తం ఖాళీచేసి గ్లాసు కిందపెట్టాను.

వద్దు... ఇప్పటివరకూ ఉషారాణిని గురించి ఆలోచిస్తూ వ్యర్థంచేసుకున్న జీవితం చాలు!

తిరిగి వ్యర్థమైన ఆమె జీవితాన్ని గూర్చి ఆలోచిస్తూ మిగిలిన జీవితాన్ని వ్యర్థం చేసుకోదల్చు కోలేదు నేను!

అవును మరి!

ప్రేమ— సెంటిమెంటూ వగైరాలన్నీ సజీవ పరిణామాలుగా మనిషిని మోసంచేసే మరిచికలు కావా...?

మరో పెగ్ తాగుతున్నప్పుడు—

ప్రామిస్—

విజంగా చాలా హాయిగా... ఆనందంగా వుంది నాకు.

CORRESPONDENCE DIPLOMA/P.G. DIPLOMA COURSES

“For Graduates”

“For SSLC'S”

Business Administration

Business

Personnel & Ind. Relations

Sales

Marketing

Marketing

Labour

Hotel

Production

Banking

Materials

Accountancy

Hospital Administration

Small Industry Management

Public Relations

French

Taxation Law

Sanskrit

Duration : Six Months

For 'Free Prospectus' write to :

Program Officer,

Indiana Academy of

Management Sciences,

Post Bcx No.1108,

4 A, Bhashyakarlu Road

Coimbatore - 641 002,

Tamil Nadu

తెల్లమచ్చలు

భారతదేశము యొక్క ప్రతి భాగమునుండి నేలకొంది రోగులు మా చికిత్స వలన బాగుపడ్డారు. ఎంతో కష్టపడి, ఎన్నో యేళ్ళు పరిశోధన చేసిన తరువాత మా చికిత్సా విధానము ఫలవంతమైనది. మా చికిత్స ఎంత బలవంతమైనదంటే, చికిత్స చేసిన 15 గంటల లోపు తెల్లమచ్చలు మారడము ప్రారంభమవుతాయి. అటుపై 21 రోజుల లోపు అంతర్గతంగా నయం అవుతాయి. ఈ చికిత్స గ్యారంటీ. మా దగ్గర మీరు 7 రోజుల మందు ఉచితంగా పొందవచ్చును. మీరు మరోచోట చికిత్స చేయించుకొని, కాని ఫలితాలు దక్కకపోవుటచే నిరాశచెందిన వ్యక్తుల దయచేసి మా మందులు వాడండి. రోగి తప్పక వారి నయస్సు, స్థలము మరియు ఎంత శాంమునుండి ఈ రోగమున్నదో స్పష్టంగా ఉత్తరములో రాయాలి.

RANI AYURVED (HAW 7)
 P.O. KATRI SARAI (GAYA)

జాట్లు తెల్లబడుట మరియు

రాలుటకు చికిత్స

రైని విసిరి పారేయండి మరియు ఎన్నో సంవత్సరాలు కష్టపడి పరిశోధించి మా టీమ్ తయారుచేసిన విజయవంతమైన ఫార్ములా గల మా ఆయుర్వేద చికిత్స ప్రారంభించండి.

మా చికిత్స అకాలములో వెంట్రుకలు తెల్లబడుట మరియు రాలిపోవుట అరికట్టును. బట్టలని నియంత్రిస్తుంది. ఇది క్రొత్త వెంట్రుకలు పెరుగుటకు లోడ్డును. అంతేకాక ఇది మీ మెదట్లో వదులుపెట్టి మరియు కంటిచూపుని వృద్ధి చేస్తుంది. ఈ చికిత్స మీ మెదట్లో ఎల్లవేళలా లాజాగా వుండుతుంది. మీ జాట్లు మెత్తగా, ఒత్తుగా మరియు మిలమలా మెరిపేటట్లు కూడా చేస్తుంది. కనుక ప్రేమ, పురుషులలా మా ఘనమైన చికిత్స పొంది, గొప్ప ఫలితాలు పొందండి. ఒక సీసా ధర రూ.25/- మరియు మూడు సీసాలు రూ.70/-లు.

RANI AYURVED (HAT 7)
 P.O. KATRI SARAI (GAYA)